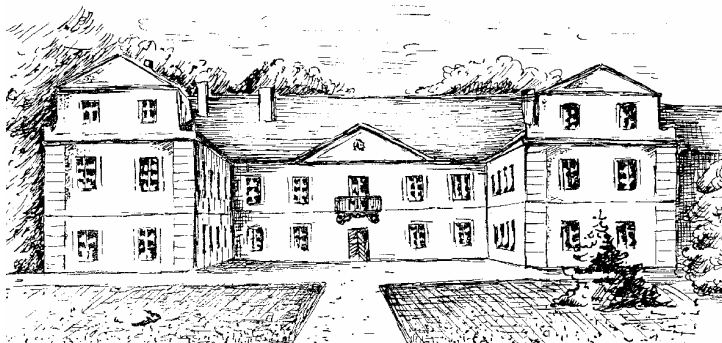

HABRŮVKA

Občasník obce Diváky

Číslo 1

duben 2006

VELKÝ PÁTEK

Jde na třetí hodinu s poledne. Před božím hrobem se právě vystřídalo několik lidí. Kristus byl obležen klečícími lidmi ze všech stran.

Francka přiklekla vzadu, sklonila táhlou, plnou šiji, zatáhla víčky modré svoje oči a duše její pohřžila se v nábožný obsah potíštěných modliteb. A tak tu klečela hodnou chvíli jako živý obrázek v barvách svého úboru a čekala, až místo ke kříži se uvolní a ona zlíbat bude moci tělo Ukřížovaného.

Před ní ve zbožném zanícení skláněla se právě Hrabálkova Tonička. Kladouc sešpulené svoje rty na seškrcené prsty Kristovy, opřela se oběma rukama o stupeň oltáře a ležíc tak více než klečíc u nohou Spasitele zastřela jej celého barevným svým rouchem. A za ní hned Jakub přišoural se s mládenectvím svých čtyřiceti let a rozstřípnutým svrchním rtem, který byl asi nejdůležitější příčinou starého jeho panictví. Vzdychal zhluboka, a nakláníje hlavu hned na tu, hned na onu stranu, šeptal tiše svoji modlitbu, oči obráceny maje v sloup.

Stará Bílková polibků těch červených a zaschlých skvrn na voskovaném těle Kristově ani nasytit se nemohla; už asi počtvrté skláněla vráskovitý svůj obličej k úzkým, vysoko klenutým růžovým prsoum Kristovým, probodaným jeho dlaním a nohám, od kterých stékala dolů celá šňůra krvavých krůpějí.

U hlavy kříže klečel Stéskal s ohromnou šířkou v ramenech a také nemohl se dočkat. Trčel tu jako zřícená, požárem do černa očazená zeď, modle se, mocně dýchal z ohromných, tukem zarostlých a svalnatým masem obalených prsou.

I ta Mařka Horáková, děvčice nejveselejší, z celé dědiny nejdivočejší, která smíchem plnila návsí a muziky ve rvačky měnila zářem svých modrých, ke všem vlídným a všem stejně slibných očí, i ta tu klečela jako nesvá, jako by to ani nebyla ona, ale jiná, ovečka krotká, s jinou duší, jiným tělem, celá se jaksi ztrácela ve vážném tom rozjímání venkovského žaltáře. A když odcházela, nikdo by v té vláčné, pokradmé chůzi nehledal tančivý, baletní švih její nožky, na které tak dovedně vždycky uměla se obracet, ukazujíc přitom své útloučky, a přece plné, suknicí jen jako na rozmar přehozené obrysy svých pruhovaných punčoch ---

Tak odcházeli jedni, přicházeli druhí a nevrle se i strkali, když se na jejich místo protlačili ti, kteří přišli „poslíz“.

Věřící střídali se tak až do slunce západu, a kdykoli jeden odpadl a nový přibyl, zacvrnklo to na cínovém tácku tam, kam věrné ty dušičky skládaly své poplatky za vykonané modlitby.

Na můstku stála tlupa chlapců s hrkačkami v rukou. Byli už jako neživí, bez krve. Hovořili tiše, tiše se hádali, aby nerušili klidu tam v kostele modlícího se lidu. Teprve ke třetí hodině nastal mezi nimi živější ruch. V počtu asi třiceti vyhrnuli se ke kříži, pomodlili se Věřím v Boha – a za chvíli ropot klapaček a pekelný hřmot tragačů zvěstoval tichému návsí, že nadešel právě okamžik, kdy Kristus na kříži vydechl svatou duši svou---

A nadešel podvečer ještě smutnější dne ---

Chlapci jen ojedinele rozlézali se po kládách a klidně bavili se o zvláštních událostech dne. Po nedlouhém sporu Krča přivedl k platnosti domněnku, že pan farář ráno u oltáře skutečně spal. – Ptal se na to ministrantů a ti řekli, že tak naporučeno je i v té tlusté knize na oltáři.

„No, víš, to von dělal svatého Petra, ten taky spal,“ vykládal Krčovi malý Tonda, který byl ve škole už o stupínek výš. ---

V lese zahoukla rána.

„To, myslím, po vostřížovi,“ zmínil se zahradníkův Ludvík. „Anebo pytlák,“ poznamenal Josef a zahleděl se snivě do dálky.

„Ja, copak nevíš, že teď střílíjō po slókách,“ obrátil se po obou rozumný Krča. „To vony sloke teď navečír lítajō a chetajō škrobáke.“

A Krča by byl ještě dále vykládal „o slókách“, ale kostelník šel kolem a volal chlapce do práce. – Byl čas k večernímu zdrávas. –

Právě když transport dětí ubíral se dědinou a návsí plnil hřmotem rozvířených klapaček, ubíraly se sestry táhlým krokem z kostela a se sklopenou hlavou zahýbaly k zámku.

Šly od božím hrobu posleďní. ---

Ukázka z knihy bří Mrštíků Rok na vsi II - zkráceno

ně

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

po dlouhé, mnohé z nás již unavující zimě přichází jaro se vším, co k němu patří. Se sluncem, novým elánem, chutí do práce, s plány, co nového začneme, co vybudujeme, jak vylepšíme či upravíme svoje okolí. Plánů máme jistě všichni dostatek. Přeji vám, ať se vám je podaří realizovat.

Rok 2006 je i rokem volebním. Čekají nás troje volby. V červnu do Parlamentu a na podzim do Senátu a Zastupitelstva obce.

V zimním období proběhlo v obci také několik kulturně-společenských akcí. Všem, kteří se na přípravě a realizaci podíleli patří dík.

Libor Veverka

Zprávy OÚ

Mateřská škola v Divákách

Do přečtení článků, týkajících se MŠ Diváky v novinách Rovnost v minulých týdnech, si část občanů obce ani neuvědomovala, že je v obci školka. Vždyť je to přece samozřejmostí! Ale není tomu tak. V mnoha obcích již školky vůbec nejsou. Příčin je několik. Malým počtem dětí počínaje, přes nedostatečný zájem rodičů až po nedostatek financí na nákladný provoz. A v Divákách? Kapacita školky téměř nestačí, děti přibývá a obec každý rok uvolňuje dostatek finančních prostředků na provoz. Další investice pak směřují do oprav budovy školy. V letošním roce se začíná s přestavbou kuchyně a jídelny dle nových norem EU. Je to málo? Jsem přesvědčen, že není. A také jsem přesvědčen, že školka v Divákách zůstane. Nezmění na tom nic ani anonym, který chce jen škodit, nikoliv věc řešit, a ani pan Šupálek, hledající senzaci na první stránku.

Oprava školy

V lednu proběhla bez závad kolaudace opravené fasády a už je připraven další projekt. Tentokrát musíme dostat do souladu s normami EU jídelnu a kuchyni. Náklady na tuto akci přesáhnou 2 mil. Kč a termín ukončení závisí od získaných finančních prostředků.

Sběrný dvůr: ZMĚNA !!!

Sběrný dvůr bude z důvodu omezení provozu na příjezdové komunikaci v sobotu 15. dubna otevřen od 14.30 hod do 17.30 hod

Autobusy: ZMĚNA !!!

V sobotu 15. dubna bude u dvou spojů do Brna autobus zajíždět jen k zastávce na „dolním konci“. Jedná se o linku 720165 Boleradice – Brno, spoj č. 14 s odjezdem z Boleradice do Brna v 9.15 a spoj č. 4 s odjezdem ve 12.10 hod z Boleradice. Ostatní spoje budou přes obec projíždět a tudíž se nic nemění.

Opravy komunikací

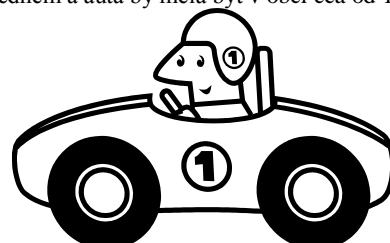
V minulém čísle Habrůvky jsem Vás informoval o získání dotace ve výši 3 mil. korun na opravy komunikací a chodníků. V současné době probíhá příprava projektové dokumentace pro výběrové řízení. To by mělo být hotové nejpozději do konce května a vlastní práce začnou ihned poté. V obci budou opraveny všechny chodníky, a to tak, aby to byly opravdu chodníky pro chůzi, nikoliv pro skoky přes kanály. Nová bude také místní komunikace nad kostelem až po hlavní silnici. Zkrátka nepřijdou ani v části obce „Podvorovsko“. Spolu s „Horním řádkem“ (opraven 2004) dá tato investice velké části obce nový, lepší vzhled a hlavně ulehčí život všem občanům v obci.

AGROTEC WÜRTH RALLY 2006

V sobotu 15. dubna se uskuteční Agrotec Würth rally. Jednu z tras závodu naplánovali organizátoři i před obec Diváky. V obci bude pro návštěvníky závodů umístěna na návsi velkoplošná obrazovka a prostor parku bude ozvučen. V době závodů dbejte na pokyny pořadatelů. Omezení v obci bude trvat cca od 7.30 do 13.00 hodin. Občané z části obce „Za humny“ budou mít v tomto čase problematický přístup do obchodu. Doporučuji nakoupit v pátek nebo brzy ráno v sobotu (do 7.30 hod). V době uzavírky bude také omezen vjezd a výjezd automobilů.

Trasa závodu v obci

Po silnici od Hustopečí přijedou auta do obce. Objedou ostrůvek před zámekem a kolem obecního úřadu se dostanou k hospodě a poště. Po kostkách vede trasa ven z obce na polní cestu do lesa a lesem do Boleradice. Podle informací pořadatelů je přihlášeno okolo 80 aut. První auto bude v obci asi v 8.45hod. Druhé kolo se pojede před polednem a auta by měla být v obci cca od 11 30 hod.

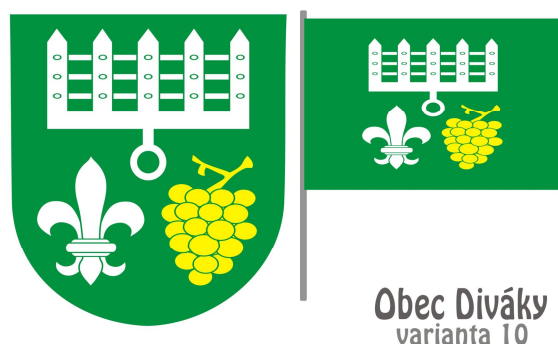

Kul tura - škol a - sport

Obecní symboly – znak a prapor

Zastupitelstvo obce vybralo s přihlédnutím k názorům občanů, kteří se vyjádřili k předloženým návrhům obecních symbolů, variantu č.10 - v zeleném štítě pod stříbrným šraňkem vpravo stříbrná lilie a vlevo zlatý vinný hrozen. Figura lilie připomíná mariánské zasvěcení diváckého kostela, stejně tak odkazuje na dávnou historii obce, kdy obec patřila premonstrátům a herburskému klášteři „Cela P. Marie“. Figura šraňku je převzata z erbu baronů von Lewetzov, posledních majitelů šlechtického rodu diváckého zámku a statku. Vinný hrozen připomíná zemědělský charakter obce a je převzat z historického razítka obce.

Návrh nyní bude předložen Podvýboru pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky s žádostí o schválení a doporučení Předsedovi PSP ČR znak a vlajku obci udělit.

Základní škola v Nikolčicích

Měsíc březen nám signalizuje, že se blíží jaro a s ním také v dubnu vyhodnocení třetího čtvrtletí školního roku 2005/2006.

Od vánočních svátků až po současnou dobu se na naší škole uskutečnila řada sportovních i zábavných akcí a soutěží. V rozběhu jsou naučné soutěže a olympiády – školní i okresní kola. Vítězové školních kol nás budou reprezentovat v okresním finále. Velmi úspěšní byli naši žáci v okresním kole dějepisné soutěže „Bible a my“. Sestry Alžběta a Lenka Papežovy skončily ve svých kategoriích na 3. místě a reprezentovali nás v regionálním kole, které se uskutečnilo v Kroměříži. Na 5. místě se umístila Veronika Hanáková. Výrazného úspěchu dosáhl Libor Veverka, který získal 3. místo v okresním kole zeměpisné olympiády. Vítězka školního kola matematické olympiády Oldřiška Majerová skončila v okresním finále na 10. místě. V dějepisné olympiádě skončila Petra Vahalová na 12. místě. Ve školním kole zeměpisné olympiády zvítězili: Tadeáš Peša, Veronika Putnová a Libor Veverka. Tradiční Nikolčické vánoční laťky – závodu ve skoku vysokém – se zúčastnilo celkem 82 závodníků. Z našich žáků zvítězili: Papežová A., Petlák D., Ženatá L., Karmazinová J., Otřisalová E., Stehlík L., na druhých a třetích místech skončili: Příkazský E., Novotný V., Rouzková K., Losová B., Petrášová M., Rabovský M., Krška M., Blinkalová K., Fidler R. a Polach Z. Na Vánočním turnaji v halové kopané ve Vranovicích naši chlapci skončili na 2. místě. Naši nejmladší chlapci si vedou úspěšně v házenkářské lize škol Hustopečska, když po 3. kole jsou na 2.místě. V okresním finále v košíkové skončili naši chlapci na 5. místě. Na turnaji škol

v košíkové ve Velkých Němčicích naše děvčata zvítězila a chlapci skončili na 2. místě. Soutěž škol vyhráli naši žáci. Od 28. ledna do 3. února jsme uspořádali lyžařský výcvikový kurz v Jeseníkách v Karlově pod Pradědem. Kurzu se zúčastnilo 25 dětí. Byly ideální sněhové podmínky a lyžovalo se na kvalitně upravených sjezdovkách.

Z dalších akcí stojí za zmínku vánoční výchovný koncert v prosinci, Maškaráda v únoru a v březnu beseda na téma Afrika, zaměřená na písně, tance, hru na bubny a zeměpisné zajímavosti o Jihoafrické republice.

Co připravujeme. V březnu a dubnu proběhnou další kola olympiád a naučných soutěží. V dubnu se uskuteční tradiční Nikolčická lyra – soutěž ve zpěvu, Nikolčický pohár v kopané – turnaj šesti škol okrsku. V květnu budeme již tradičně pořadateli okrskového kola v malé kopané a uskuteční se přebory v atletice, házené a přespolním běhu. Od 25. do 27. května se naše škola zúčastní mezinárodní soutěže v atletice, házené a kopané v Šúrovcích v okrese Trnava, kde budou naši žáci obhajovat prvenství. Začátkem června se uskuteční tradiční ozdravný pobytový zájezd dětí, rodičů a přátel školy do Chorvatska.

Zápis žáků do 1. třídy pro školní rok 2006/2007 proběhl ve dnech 17. a 18. ledna 2006. Bylo zapsáno 17 dětí. Zápis dětí do mateřské školy proběhl v únoru.

Koncem března Obec Diváky uspořádala dětský karneval. Celkový program připravili učitelé a vychovatelka základní školy. Pro předškolní děti připravily soutěže učitelky mateřské školy.

Touto cestou bych chtěl poděkovat panu F. Koutnému a panu B. Rozsivalovi za bezplatnou opravu sportovního nářadí a školních tabulí, panu P. Němcovi za materiál pro školní dílny a panu R. Blinkalovi, panu ing. V. Novotnému a manželům Mrkvicovým za sponzorské dary.

V minulých dnech přinesl regionální a okresní tisk článek, který se týká údajných častých zaskoků za nemocné učitelky v místní mateřské škole. Nevím, který rodič je nespokojen, protože se mnou o této problematice nikdo nemluvil. Taktéž z obecního úřadu jsem na nic nebyl upozorněn. Každý člověk může být nemocný a platí to i pro pedagogy. Není možné poručit: „Budeš zdravý, nemoc nepřipadá v úvahu.“ S přibývajícím věkem se dostávají zdravotní problémy, které v mladším věku považujeme za nicotné. Znovu opakují, že jsem přesvědčen o kvalitní péči o děti v naší školce. Toto říkám nejen coby ředitel školy, ale i jako rodič, který tam měl ještě před devíti měsíci dceru. Častější zaskoky nejsou samozřejmě ideální, ale vždy jsme tuto situaci řešili citlivě a ku prospěchu dětí.

PaedDr. Jaromír Čuta, ředitel školy

Kopaná ve vzpomínkách a současnosti

Novodobý fotbal v Divákách slaví 25 let od svého založení. Stalo se tak 6.3.1981, kdy ve 20.00 hod byla zahájena ustavující schůze nově vznikající organizace. Jak píše v kronice TJ pan Psota Vladimír: „Zasedací síň místního národního výboru byla téměř zaplněna. Přišli starší, i ti mladší. Antonín Macuš, zaměstnanec silniční správy, Hopjan František – topič v šitbošské cihelně, Sokolář Vladimír řidič v místním

zemědělském družstvu, Psota Josef zedník, Podlucky Jaroslav zaměstnaný v místním družstvu, Neugebauer Jaroslav se svým synem Liborem, Hrdlička Miroslav řidič, Hájek Lubomír pracující v melioraci, Čuta Jaroslav agronom, bratři Josef a Miloš Glocovi, Pavel a Vašek Gratzlovi, Jaroslav a Stanislav Heklovi, Laďa a Radek Psotovi, Květoslav Rosival, Kaňa Petr, Bílý František, Janda Boris, Komárek Jaroslav, Zhejbal Rostislav ...“

Razítka dal zhotovit v Brně pan Kedr. Uspořádali jsme sběr železa. 45q odvezl do sběrný v Heršpicích pan Miroslav Hrdlička. Tržba činila 2 025.- Kčs. Při výstavbě drátěnky v JZD jsme získali 1 242.- Kčs a při stohování slámy 929.- Kčs. Finančně nám přispěly i myslivci 210.- Kč, hasiči 300.- Kčs a jednota, spotřební družstvo 300.- Kčs.

Toto jsou v kostce první akce, které jsme konali, a poté začal s velkým nadšením kolotoč fotbalu. Dnes vzpomínáme na tyto chvíle a při každé akci, kterou v letošním roce budeme pořádat si je připomeneme.

Poprvé to bylo 21.ledna v sále místního pohostinství, kdy jsme uskutečnili společenský ples. V celku zdařenou akci v nezaplněném sále sponzorovalo 44 firem, podnikatelů a občanů obce formou tomboly. Patří jim za to naše poděkování.

Nyní probíhá akce tričko – vlajka. Každý z Vás má možnost objednat si tričko a vlajčku s logem TJ Diváky. Informace jsou vyvěšeny na nástěnce před pohostinstvím. Zájemce si je může závazně objednat u pana Sokoláře Petra a Stehlíka Karla. Při objednání zaplatí každý 150.- Kč za tričko s údajem o velikosti (S, M, L, XL, XXL ...) a 50.- Kč za pamětní vlajčku (plátěná, lemovaná, krytá fólií). Takto je nutné učinit do konce dubna 2006, kdy dáváme počty objednávek výrobcí. Vydání triček a vlajček bude na pohárovém turnaji mužů dne 2.7.2006.

Na závěr nezapomínejme na jarní část fotbalové sezóny 2005-06. Již se hraje! Sledujte vývěsku, poslouchajte rozhlas a hlavně přijďte na fotbal. Podpořte tím naše hráče a zároveň se odreagujete od běžného života doma u televizní obrazovky. Zima byla dlouhá.

Hekl Jaroslav, předseda TJ

PAMÁTNÍK BRATŘÍ MRŠTÍKŮ

Provoz od dubna do konce září.

Objednávky : tel. č. 775061986

Vstupné: rodinné	30,-Kč
- studenti, důchodci	10,- Kč
- děti od 6 let	10,- Kč
- dospělí	20,- Kč

POZVÁNKA

V neděli 30. dubna jsou všichni přátelé dobré zábavy a žehu zváni na Panský rybník na pálení čarodějnic. Program bude jistě plný překvapení nejen pro všechny návštěvníky, ale i pro pořadatele. Proto vy všichni, milovníci dobrodružství, neváhejte. Čarodějnice mají vstup zdarma, jejich obdivovatelé a soudci též. Upozornění pro pracující a studenty: druhý den je pondělí a máte VOLNO.

Pg

HODY 2006

Termín hodů 2006 : 19. a 20. srpna.

Dětský karneval

Dlouho jsme se letos načekali, než se s námi rozloučí naše „paní Zima“, možná i proto, že ona sama musela také dlouho čekat na dětský karneval a ten přece k zimmnímu období patří. Uplakané počasí vůbec dětem nevadilo a vůbec jim náladu nepokazilo. Tancovaly, soutěžily, bavily se. Mohly by nás dospělé aspoň trochu tímto „nakazit“. Bezmála padesát opravdu pěkných masek bylo pod bedlivým dohledem nejméně sta párů očí za asistence videokamer či fotoaparátů. Díky štědrým dárcům z řad místních „milionářů“ byla připravena též pěkná tombola, která snad udělala alespoň trochu radosti. Dovolím si jménem všech zúčastněných poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na uspořádání této nikoliv samozřejmé akce. A kdy že se konala? 26. března v neděli, a svátek jsi měl ty, Emanueli !!!

Pg

Vážení spoluobčané,

Chtěla bych se vyjádřit k článku v denním tisku Rovnost z pátku 24.3.2006. Tento článek se mi nelíbí ze dvou hledisek. Vadí mně jako matce dvou dětí i jako občasně výpomoci v MŠ. Měli bychom se zamyslet každý sám nad sebou a hledat příčinu, která způsobila pohoršení nejen personálu MŠ, ale i obyvatelů Divák. Ze zastupování v MŠ vím, že pracovnice MŠ to nemají také nijak jednoduché. Za nemocnost v MŠ můžeme i my rodiče. Posíláme děti do školky ukašlané a usmrkané. Doufám, že jsme si toho všichni nebo alespoň většina rodičů vědomi. Pak se nemůžeme divit tomu, že učitelky jsou také nemocné. Myslím, že učitelky nejsou ze železa a vir či bacil mohou chytit tak jako i my ostatní. Po dobu zástupu ale děti nijak netrpí. Zastupující rodič musí zacházet s dětmi dle předpisů. Tato pravidla si musí každý zastupující prostudovat, aby některému dítěti psychicky neublížil. I když nejsme studovaní, snažíme se s dětmi pracovat s láskou a tak, aby se nenuřily, něčemu se přiučily a měly stále zábavnou činnost. Z pohledu rodiče vím, že i my to nemáme jednoduché. Občas nemáme nikoho, kdo by nám nemocné děti pohlídal, když oba rodiče chodí do práce. Jsem si vědoma i toho, že častými nemocnými dětí může matka či otec přijít také o práci. Dnes není jednoduchá doba. Proto bychom si měli více vážit pomoci druhých. Můžeme být rádi, že ředitel školy řeší nemocnost zástupy a ne zavřením nebo částečným uzavřením MŠ. Což by mohl asi udělat. Nevím, jak by se nám to líbilo. Obdivuji ředitele a učitelky MŠ, že se nám, rodičům, snaží vyjít vstříc a my jim „podkopáváme nohy“. Je to smutné, jak lidé k sobě umí být neupřímní, lhostejní a zlí. Takové neuvážené chování si jistě zaměstnanci MŠ a obyvatelé Divák nezaslouží. Vše se dá určitě řešit bez médií a tisku. Z mého pohledu, když budu psát do tisku, tak se ze slušnosti podepíši, jelikož se nestydím za svůj názor. Je mi smutno z toho, co se děje v obci Diváky i když nejsem rodačka, ale pouhý přistěhovalec.

Jana Kilingerová

Ke zmíněnému článku se vyjádřilo svým podpisem také 12 rodičů dětí, pro které je důležité spíše pochopení a cit k dětem, než vyšší vzdělání „zástupů“. Tímto článkem se podle rodičů nevyřešilo nic z toho, co asi měl anonym na srdci, ale jen se ublížilo nejen pověsti školy, ale také všem zaměstnancům. Vše šlo řešit v rámci školy a obce.

Za rodičovskou veřejnost Irena Kaňová

Inzerát

Můj otec vyrobil ve svém kutilském snažení ke konci života donucen okolnostmi past pro živý odchyt, tzv. „sklopec“. Potom tuto past někomu v naší obci půjčil. Jelikož nás otec opustil před patnácti léty, myslím si, že je to dostatečně dlouhá doba na zápůjčku. Proto prosím o její vrácení.

Pavel Gratcl

Velikonoce

Přátelé, celých 50 dní bude stát u oltáře v našem kostele velikonoční svíce – jako připomínka té veliké noci, kterou budeme slavit. Pascha – příchod ukřižovaného Krista ze smrti do věčného života. Je znamením Krista, který je uprostřed nás, když jsme shromážděni v jeho jménu. Do té svíce je vryt i tento rok, tak jako celý náš život zapuštěn v Kristu. A když se tam ten letoopočet vyrývá, říká se přitom: „Kristus včera i dnes, začátek i konce, alfa i omega, Kristus je Pán všech věků, on vládne dějinám, jeho je království i moc i sláva po všechny věky věků.“

Jeden můj přítel mi vyprávěl, jak v dětství čekal na velikonoční ráno. Myslel si, že vše bude úplně jiné – že i příroda a svět kolem budou nějak

proměněny. Byl ale zklamán: vše bylo jako předtím a nic se nezměnilo.

A přece to není pravda! Můžeme říci: Kristovým vzkříšením se změnilo všechno. A i když je to navenek málo vidět – je to to nejhlavnější, co se kdy na světě stalo: Ježíš rozlomil pouta smrti a otevřel nám život věčný. Ježíš sám skutečně žije. Jeho život není návrat do tohoto života. Ježíš má smrt za sebou. Je přijat do lásky Boží. A Ježíš vzkříšený je příslibem a zárukou i našeho vzkříšení.

Bůh miluje i nás a svěřil svému Synu všechno. Kristus chce vytvářet z nás už teď nového člověka. Uprostřed tohoto světa se máme stávat stále novým člověkem v Kristu. Velikonoce, to není jen svátek Krista vzkříšeného, je to také

svátek nás i našeho křtu, našeho života z Boha.

Snažme se, abychom se stávali stále víc Kristem, nebo vlastně tím novým člověkem. I všechny námahy a bolesti směřují nakonec k tomuto cíli. Ve vzkříšeném Ježíši už začala naše budoucnost. Bůh Ježíše Krista je důvod naší naděje na věčný život. Tomu je možné věřit a z toho je také možné žít.

Přeji vám všem a to nejen svým farníkům, ale všem obyvatelům naší obce, a také i sobě, hodně radosti ze zmrtvýchvstalého Krista.

Požehnané stávající dny vám přeje
váš duchovní otec P. Jiří Topenčík

Víte, že *Divácká „ MARYŠA“ 1921*

Byl to v prvních poválečných letech, kdy všichni byli nadšeni a zaujati pro naši českou kulturu. Po letech, kdy nebyla možná podobná činnost, omezená jak starým mocnářstvím rakousko-uherským, tak posledními válečnými roky. Hodně se u nás zaměřili na hraní divadel, zvláště když se vrátil z Vídně divácký rodák Franta Tesař. Byl i ve Vídni v české menšině s manželkou velmi činný. On jako režisér, ona zdatná ochotnice. Vrhli se do práce i doma na vesnici než se odstěhoval do blízkých Klobouk. Nacvičil velký počet divadelních her. Jistě, sám by to nemohl udělat, ale tehdejší mladá generace byla plna zaujetí pro veřejnou činnost. A po zahrání mnoha her různých žánrů – „ a co kdybychom to zkusili s Maryšou?“. A zvláště že to byla Maryša Mrštíkova, autora , který u nás žil na odpočinku. Byl to u nich Mrštík a to znamenalo mnoho. V těch letech už se Alois Mrštík, jsa chatrného zdraví, tolik nezúčastňoval veřejné činnosti, ale zájem o ni ho neopouštěl. A tak se k němu vypravili a „pane řediteli, my bychom chtěli tady u nás nacvičit Maryšu“. Překvapený, ale přece potěšený, jim to začal rozmlouvat, že je to hra pro velké jeviště, všechny argumenty proti použil, bál se i kritiky místních občanů, zvláště starších, mnozí ho neměli v lásce, když se poznali v „Roku na vsi“ se svými nedostatky. Ale ti mladí byli tak nadšeni, že konečně svolil, ale stále pln strachu, jak to dopadne. A aby snad je odradil, zařídil, aby mohli shlédnout „Maryšu“ v brněnském Státním divadle. Myslel si, že když hru uvidí na velkém jevišti s výkony profesionálních herců, že se zaleknou, stal se pravý opak, ještě větší nadšení měli. A tak se přece „Maryša“ dočkala premiéry v Divákách, bydlišti bratří Mrštíků. Po mnoha zkouškách přišla ta očekávaná neděle. Zájem byl na dědině veliký, a i ti, kteří neměli Mrštíky nijak rádi, ale chlubil se jimi, jakmile přišli za hranice dědiny, byli stržení zájmem. Ale Alois Mrštík měl mnoho bezesných nocí. Šel se podívat na zkoušky, poradil, viděl to veliké nadšení, tu snahu, ale byl tu přece strach a obavy. Žil tady přece už několik desítek let, rostl s vesnicí a více se bál kritiky těchto svých spoluobčanů než kritiky obecnostva velkých divadel či kritiků z povolání. A měl i strach jít na diváckou premiéru své hry. Vyhověl prosbě mladých a šel. Posadil se, sklonil hlavu a čekal nezdar a tím i odsouzení. Nejprve jen poslouchal, boje se zvednout oči a podívat se na jeviště. Ale co to slyší? To je ono, tak to slyšel, když to psal, nesměle zvedá oči a pak i hlavu, vzpřimuje se na židli, vlhnou mu oči. Je po prvním jednání... Přichází do zákulisí, nemluví, máje slzy v očích, hladí herce po hlavě, po ramenou. Jde zpět do hlediště a už se nebojí podívat do očí přeplněnému sálu. A jakoby ta návštěva v zákulisí, to pohlázení, vlila do všech nějakého elixíru, v dalších dějích se překonávali. Maryša Terky Vystoupilové, Francek jejího bratra Cyrdy, Lízal Jendy Vystoupila, Vávra Gustý Čuty, a to jmenuju

jen ty nejhlavnější role, to byly výkony, o kterých se mluvilo několik let. Musíme přiznat, sourozenci Vystoupilovi se snad minuli povoláním. To u nich nebyla hra, to bylo prožívání posta, které představovali. Ale i všichni ti druzí zahráli své úlohy tak, že výsledek – no hlediště bylo nadšené, premiéra dopadla tak, že Alois celý šťastný se usmíval na hlediště, lidé na něho a je to přece „náš Mrštík“ si říkali všichni. A brzo ráno druhého dne klepal u Vystoupilů a že jde Terce poděkovat za Maryšu. I do okresního městečka Klobouk byli pozváni zahrát, a tam pozval Alois některé herce a režiséra z brněnského divadla. To se již nebál, ba byl hrdý na to, že ti, které ve škole vychoval, mezi kterými žil, dokázali „Maryšu“ zahrát tak, jak vyhlížela v jeho myšlenkách. A nebylo to horší ani v Kloboukách, i když pověra říká, že podruhé to nevyjde. A brněnský režisér přišel, zda by to nechtěli zahrát v Státním divadle. Ale to již Mrštík nedovolil. Věděl, že velké jeviště, jiné prostředí by mohlo zapůsobit a chtěl si uchovat pěknou vzpomínku na „diváckou Maryšu“.

V roce 1986 byla v Památníku bratří Mrštíků uskutečněna beseda s posledními žijícími herci-ochotníky, byla pořizena fotodokumentace a magnetofonový záznam.

Terezie Čutová, roz. Vystoupilová, nar. 15.10.1903, představitelka Maryše, Marie Mercineriová, roz. Sáčeková, nar. 12.8.1903, představitelka Strouhalky, Karel Tesař – sedlák, nar. 4.11.1903, představitel chasníka. Jmenuji další herecká obsazení: Anna Tesařová, žena režiséra, - Lízalka, Žofie Tesařová, sestra Karla Tesaře – Rozára a stařenka.

Režisér František Tesař byl malířem pokojů, pozlaccovač, rámař, jednatel Sokola, atd. Po odstěhování do Klobouk se nadále věnoval ochotničení.

Beseda byla neformální s minimálními vstupy ze strany pracovníků Regionálního muzea. Účastníci přezpívali všechny písně z Maryše, paní Terezie Čutová vzpomínala, jak od svých 18ti let hrála až do protektorátu, též vzpomínala na návštěvu A. Mrštíkova ráno po představení „To už není ani pravda“. „Panebože, je to možný – a život je pryč“ – byla její poslední slova.

Paní Marie Mercineriová vzpomínala, jak dostala od maminky na cestu do Brna do divadla nové boty. Cestu tam a představení přetrpěla, zpáteční cesta z Rakvic do Hustopečí byla hotovým peklem, jediné vidina zastávky u hustopečské kamarádky a zapůjčení náhradních bot ji nutila šlapat dál. Když u kamarádky nepochodila, (všechny boty malé), pokračovala do Divák v tomto zimním měsíci bosá. – vzpomínka na celý život.

Pan Karel Tesař vzpomínal na léta ochotničení, na A. Mrštíkova, jak je ve škole dobře vybavil do života – např. znali hymnu polskou, drbskou, hodně věděli o Rusku, což se těm starším hodilo v době 1. světové války. Také vzpomínal na Mrštíkova syna Karla. „Škoda, že se toho nedožil Vilém, ten by nás určitě

pozval do Prahy do Národního.“

A tak jak navždy zůstane slečna Benoniová tou první Maryšou z Národního, tak navždy zůstane první ochotnickou Maryšou paní Terezie Čutová – Vystoupilová z Divák.

Pro první část tohoto vyprávění jsem použil doslovně zápisky kronikáře pana Antonína Ovíska, darované paní Josefou Matulovou. Kdybyste se náhodou dočetli v programech okolních ochotnických spolků, že právě u nich se hrála první „Maryša“, nevěřte, jsou v pomýlení smyslů. Počet přestavení: 2 x Diváky, 1 x Klobouky

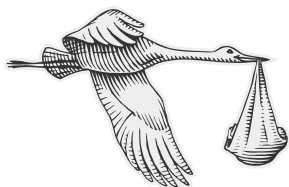
Závěrem si dovoluji použít slov autora A. Mrštíka ze stejnojmenné črty z knihy „Nit stříbrná“.

.....Nacpal dýmku, nalil si diváckého a dýmal a vzpomínal. Jak živ by to byl do nich neřekl. Co je v těch lidičkách utajené síly!.....

Jaroslav Němeček

SPOLEČENSKÁ KRONIKA Rok 2006

Údaje uvedené ve společenské kronice jsou od 1.1.2006 do 10.4.2006

Narození:

- 19.1. David Vyhňák
- 3. 2. Daniel Hájnik

Úmrtí:

- 21.12.2005 Ludmila Ptáčková
- 21. 3. Alois Fiala

Blahopřejeme jubilantům :

Leden:

- 67 let Macuš Anton
- 69 let Guldan Zdeněk
- 72 let Vodáková Jarmila
- 74 let Graclová Marie
- 74 let Valíček Josef
- 75 let Graclová Anděla
- 76 let Kutálková Ottilie
- 76 let Čurdová Blahoslava
- 77 let Veverková Růžena
- 80 let Psotová Marie
- 81 let Ryšavá Marie

Únor:

- 60 let Tesařová Květoslava
- 61 let Kaňová Jana
- 63 let Kilingerová Zdeňka
- 66 let Hájková Ludmila
- 71 let Tesař Miloš
- 72 let Rosívalová Květoslava
- 82 let Hanák Jaromír

Březen:

- 60 let Hájek Lubomír
- 61 let Guldanová Evženie
- 63 let Tesař Karel
- 63 let Čuta Rostislav
- 68 let Hájek Antonín
- 70 let Suchánek Stanislav
- 73 let Neugebauer Jaroslav
- 77 let Bínek František
- 79 let GracL Ladislav
- 82 let Novotná Josefa
- 83 let Strouhalová Marie
- 93 let Matulová Josefa

Duben :

- 63 let Bezděková Marta
- 64 let Chalupná Jana
- 66 let Kilinger Jan
- 76 let Komárková Božena
- 81 let Němečková Květoslava

Termín uzávěrky dalšího čísla : 25.7.2006